

и при свършване-то на свѣта. Сынъ челоѣческый ще испрати Ангелы-тѣ Си; тѣи ще събержтъ всички-тѣ, които сж правили беззаконіе, и ще ги хвърлятъ въ огънь; тамъ ще бжде плачь и скръцане съ жобы-тѣ. Но праведны-тѣ ще ся просвѣтятъ, като сѣлнце, въ царство-то на Бащж имъ. Който има уши да слуша, нека слуша.“

ГЛАВА XXXVI.

ОЩЕ НѢКОИ ПРИТЧИ СПАСИТЕЛЕВЫ.

„На какво да уподобж Царство-то небесно? “говорилъ Исусъ Христосъ. „Какъ да ви го изобразж? То е подобно на зърно горушно (синапово), което е посадилъ челоѣкъ въ градинж-тж си. Това сѣмя е едно отъ наймалкы-тѣ зърна, но порастнува по-высоко отъ други-тѣ градинскы сѣмена. То израства высоко като дрьво, чтото птицы-тѣ кацнуватъ подъ сѣнкж-тж му.“

Така всѣко добро въ челоѣка ся наченва съ едва забѣлжжителенъ начинъ; но, като ся вкорени, производи добродѣтели великы и блѣскавы. Така, и напротивъ, зло-то ся вкраднува въ сърдце-то на челоѣка едва забѣлжжителнымъ образомъ; но, като ся вкорени, задава всички-тѣ добры чувства и производи лоши работы. И затова трѣбва челоѣкъ да ся пази отъ всѣкж малость: трѣбва да развива въ душж-тж си стремленіе камъ добро и още и въ маловажны случаи да бжде вѣренъ въ правила-та на добродѣтели-тѣ и на благочестіе-то; той трѣбва да подавлява наймалкж наклонность камъ порокъ и да избѣгва отъ искушеніе. Ето срѣдство-то, съ което ся достига царство-то небесно.

„Царство-то небесно“, продължаватъ Спаситель, „е подобно на квасъ, когото като размѣсила жена съ три мѣры брашно, оставила да стои, догдѣ да ся вкисне всичко-то тѣсто.“

Неголѣмо количество подкваса проникнува въ голѣмо